

CERCETĂRI EXPERIMENTALE DESPRE NEFROPATIA ENDEMICĂ*

I. Roșulescu

Nefropatia endemică, după cum se știe, reprezintă prima cauză de deces în focarul endemic din jurul localității Erghevița, unde de altfel a fost semnalată pentru prima oară în țara noastră.

Cum problema este foarte complexă, pentru a putea răspunde unor puncte de întrebare, am socotit necesar să încercăm un studiu experimental complex în legătură cu această boală.

Un număr de peste 500 animale de diferite specii au fost afectate acestei tematici. De menționat că examenul anatomo-patologic macro- și microscopic efectuat pe rinichi prevelați de la cîinii din zona endemică precum și acela al rinichilor de la alte animale domestice (capre, oi, bovine), nu a decelat nimic în sensul unei similitudini lezionale sau a unei legături patologice cu nefrita cronică endemică.

Am încercat pe diverse căi, la specii diferite, (iepuri, șobolani, cobai) inoculări de produse patologice recoltate de la bolnavi decedați întrebuintînd ser, sînge total, urină și suspensie de triturat sau centrifugat de rinichi uman. Inocularea a fost făcută pe cale intravenoasă, intraperitoneală, intrarenală, endonazală, digestivă.

Unele animale au fost supuse în prealabil sau în timpul experimentării la diete diferite (carență alimentară, regim hipovitaminizant, regim hiperclorurat) ca și unor factori auxiliari în ce privește temperatura, umiditatea, radiațiile solare, sunnenaj.

* Lucrare prezentată la Conferința Internațională despre Nefropatia Endemică Familială; Sofia, 27 Sept 1963

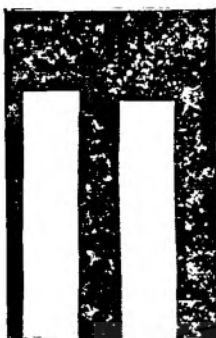

Fig. nr. 1: „Bacto diag”.

Fig. nr. 2: „Bacto-diag” + coli.

Fig. nr. 3: „Bacto-diag” + coli
+ extract de timus.

Altor loturi de animale le-am administrat apă din zona de focar sau le-am pus în așternut pămînt și plante din zona presupusă suspectă.

Constatînd lipsa de cunoștințe satisfăcătoare despre leziuni, interpretare etc. datorită neidentificării clinice și epidemiologice a cazurilor recente, am pregătit unele loturi de animale (iepuri, șobolani, cobai, ciini), în acest scop. Am pus la punct un model experimental încă în 1961 (în colaborare cu tov. Prof. Ion Jianu) folosind transpoziția (exteriorizare) subcutană a rinichiului (așa cum s-a mai practicat pe diverse viscere abdominale), pentru a urmări mai ușor prin biopuncturi repetate evoluția eventualelor modificări patomorfece la aceste animale. Modelul nostru experimental se pretează în același timp la studierea morfofiziologiei, patologiei și terapeticii nefritei, influențînd rinichiul, considerat ca organ receptiv și executor, prin agenți fizici, chimici și biologici.

Incrimînd în etiopatogenia nefropatiei endemice, apa poluată și anume eventualitatea prezenței unor paraziți vegetali, am procedat la inocularea de filtrate de cultură din urina bolnavilor și din apă, precum și a culturilor pure. Rezultatele însă nu au fost concludente. Leziunile de tip vasoplegic, tumefieri hidropice ale epiteliilor tubulare, descumare etc., nu concordă cu leziunile din nefropatia umană. Ne explicăm aceste leziuni la animale, fie prin acțiunea toxică a filtratelor, fie prin producerea unui tablou de nefroză osmotică, prin doze relativ mari de material injectat, sau prin acumulare de proteine în celule și ruperea echilibrului osmotic.

Constatînd, pe material de necropsie provenit din rinichiul uman, prezența unor formațiuni filamentoase miceliene asemănătoare moniliazei sau candidiozei, am încercat experimentări și în această direcție pe loturi diferite de animale, administrînd unora concomitent și antimicotice. Cercetările sînt în curs.

Sînt în curs de efectuare și grefele renale (începute încă din 1961) precum și experimentări cu ser nefritogen ca și experimentări în legătură cu procesele alergice și imunopatologice, prin decelare de gama globuline.

Sosit la redacție: 16 noiembrie 1963.

Bibliografie

1. BULIC F., KORAC M. und PLEČAS B.: Glas. Hig. Inst. (1959), 3, 3;
2. DANILOVIC V.: Brit. med. J. (1958), I, 27; 3. DANILOVIC V., DJURISIC M. und STOJILOVIC B.: Concours méd. (1958), 15, 11; 4. DANILOVIC V., DJURISIC M., MOKRAJAZ M., STOJIMIROVIC B., GVOJINOVIC J. und STOJAKOVIC P.: Serb. Arch. (1957) 85, 1115; 5. MILOSEVIC M.: Glas. Hig. Inst. (1959), 3, 8; 6. POPESCU I. und CIOBANU V.: Med. Interna (Bukarest) Dez. (1957); 7. PUCHLEV A. und mitarb: Die endemische Nephritis in Bulgarien. Sammelwerk, Sofia (1960); 9. TAREEV E. M.: Nephritis, Moskau (1958).